

A Paśupata-doktrina

Rudrasajujya, avagy Egység az Úrral

A legősibb śaiva irányzat minden bizonnyal a „Paśupata saivismus” volt.

Ezt az irányzatot „sādhu-k” azaz olyan aszkéták képviselték, akik számára a lemondás jelentette a spirituális utat. Ez egy mély vallásos áhítattal teli, extrém „ego-gyilkos” út volt, amihez csak a legbátrabb jelölteket engedték csatlakozni. Aki mégis bevállalta, hogy alávesse magát ennek a mély-pszichológiai transzformáló folyamatnak, annak feltárták a szigorú etikai kódexet, ami a megszorító szabályzatokat tartalmazta. A sādhu-knak a Nagy fogadalmat magukra kellett vállalnia, így válhattak bhaktákká, (odaadó yogikká).

Ezek a szabályzatok részben fennmaradtak a yoga hagyományban is Patañjali révén, és Yama-Niyama, vagyis Önfegyelem néven ismerjük őket.

A magasabb szintek elérése a nyolclábú elmeszabályozás folyamatával érhetőek el.

A Yoga nyolc lába:

Yama-Niyama-Āsana-Prānāyama-Pratyahara-Dharanā-Dhyana-Samādhi.

Yama jelöli ki a helyes viselkedést, amely az

Ahimsā (erőszakmentesség),

Satya (Igazmondás),

Asteya (nem lopás),

Brahmacharya (nőtlenség)

és **Aparigraha** (túlzott vágy valaminek a megszerzésére).

A **Niyama** bázisa pedig valójában a Yama kiterjesztése.

A további öt alapelvet tartalmazza, amelyek ellenőrzik az érzékszerveket.

A belső és külső **Shaucha** (tisztaság),

Santosha (elégedettség),

Tapas (megszorító gyakorlat),

Swadhyaya (a szentkönyvek tanulmányozása)

Atamivedana vagy **Ishwara Pranidhana** (önátadás).

A helyes meditációs póz neve: Āsana, amelyben a **Padmāsana** (lótuszülés) felel meg a helyes testtartásnak. Amikor Agni, Varuna más Dévák Parama Śīva jelenlétét akarják élvezni a Śīva Puja keretében, akkor ebben az Āsanában helyezkednek el, és így végzik a Japát, Swadhyayát és Tapast.

A Japa mindig a Mahamantrával zajlik. A Mahamantrát: Panchakshari mantrának is nevezik, mert az Öt leghatásosabb mantrából tevődik össze.

Na

Ma

Śī

Va

Ya

A Japa és Swadhyaaya három csoportba sorolhatók: Vāchaka, Mānasika és Upāmsaka (szóbeli, mormolásos és gondolatbeli ezeknek módja a Guru által irányított).

„Hódolat az Úr Śivának.”

„Nāmah Śivāya” jelentése a „Hódolat az Úr Sivának.”

Ez az öt-betűs formula a Panchakshara-Mantra.

Ez egy nagyon erős Mantra, amely növeli a létezésünk Boldogság-szintjét, és a magasabb rezgések intenzitását.

Nézzük mit foglal magában ez a Csodálatos misztikus varázsigé:

Első szótag: „NĀ”

A „Nā” szótag egy kód. Egy gyökérszó. A „Nā” szótag egy teljes mantrát tartalmaz, ha kibontjuk így szól:

Nāgondrahārāya trilocanāya bhasmāngarāgāya maheśvarāya |
nityāya śuddhāya digambarāya tasmai nakārāya namah śivāya ||

Hódolat a hamu borította, három szemű Úrnak,
Akit meg testesített az első „Nā” szótag,
A kígyók Ura, aki tiszta, meztelen és örök.

A Második szótag: „MA”

A teljes mantra így hangzik:

Mandākinisalilacandanacarcitāya
nandīśvarapramathanāthamaheśvarāya
mandārapuspabahupuspasupūjitāya tasmai makārāya namah śivāya ||

Meghódolok Az előtt, Aki mint Makara, testesült meg.
Akit számtalan virág díszít.
Akiknek testét felkente az égi Ganga szent vize.
Aki a Pramatha Ganák Szuverén királya

A Harmadik szótag: „ŚĪ”

A teljes mantra így hangzik:

Śivāya gaurīvadanāravindasūryāya dakṣādhvaranāśakāya |
śrīnīlakanthāya vrsadhvajāya tasmai śīkārāya namah śivāya ||

Hódolat a kék-torkú, tisztaragyogású lótusz-arcú Úrnak. Daksha áldozati oltára elpusztítójának, aki a bika jelképet viseli, hogy bemutassa, az Igazságszolgáltatást
Az Igazságosságot szimbolizálja a „ŚĪ” szótag.

A Negyedik szótag: „VA”

A teljes mantra így hangzik:

Vasistakumbhodbhavagautamāryamunīndradevārcitaśekharāya |
candrārkaivaiśvānaralocanāya tasmai vakārāya namah śivāya ||

Meghódolok az istenek Istene előtt, akinek szeme Nap, a Hold és a Tűz. Ő a megtestesült Vakara, és akit az istenek és a nagy bölcsek, (mint Vasishtha, Agastya és Gautama) imádtak.

A Negyedik szótag: „Ya”

A teljes mantra így hangzik:

Yaksasvarūpāya jatādharāya pinākahastāya sanātanāya |
divyāya devāya digambarāya tasmai yakārāya namah śivāya ||

Hódolat annak, az ősi meztelen Istennek, Aki megtestesült a „Ya” szótagban, mint Yaksha testesült, meg akinek hosszú és csapzott haja van, és Pinaka van a kezében

Pañcāksaramidam punyam yah pathecchivasannidhau |
Śivalokamavāpnoti śivena saha modate ||

Aki ezt az öt szótagból álló mantrát vibrálja, az Úr Siva előtt, az eléri az Ő legfelsőbb hajlékát, és Övele élvezi az örök boldogságot.

SZÓTAG	ELEMEK	MANTRA	ISTENSÉG	ERŐ
NA	FÖLD	SADYOJATA	BRAHMA	ALKOTÁS
MA	VIZ	VAMADEVA	VISHNU	FENNTARTÁS
SI	TŰZ	AGHORA	RUDRA	ROMBOLÁS
VA	LEVEGŐ	TATPURUSHA	ISHVARA	ELFEDÉS
YA	ÉTER	ISHANA	SADASIVA	FELTÁRÁS

Az aszkézis és a fegyelem adta a lelkiyakorlatok alapját. A fogadalmak miatt nem volt fegyelmezetlen aszkéta. A kezdő szinten ezeket kellett elsajátítani és keményen megfelelni a szabályzatnak. A haladó szinteken már „lazíthattak” a bhakták : énekelhettek és táncolhattak az Úr Śiva előtt és örömkönnyek között nevelhettek is. A Paśupata saivismus erőteljesen ritualizált aszkézis volt, ezért szimbolikus cermóniákhoz is kötötték. A tűzszerartások is mindennaposak voltak. ezeket nevezték **Pūjā**-nak. Ez mind részét képezte az Istentiszteletnek, vagy imádati aktusnak. Innen ered a testnek hamuval való bekenése is.

A védikus rendszerben a hamu tisztelete ugyanúgy jelen van, mint régen. Ennek rendszere is fennmaradt és osztályzásra került a szent hamu is.

Kétféle bhasma-t (hamut)különböztetnek meg:

Mahābhasma, a nagy hamu és a **Svalpa**, a kis hamu.

A Svalpa a közönséges hamu, ez bárhol megtalálható, nincs se jelentősége se szimbólumértéke.

A Mahābhasma különböző típusokból áll:

- Srauta (Védikus szertartásokból származó hamu)
- Smarta (Smriti szertartásokból származó hamu)
- Laukika (közönséges tűzből származó hamu)

A Srauta és a Smarta hamuk használata kizárólag a kétszer született beavatott brahmanák által lehetséges.

A Laukika-**Mahābhasma** bárki használhatja, aki szertartást készít elő, főleg ha intelligens istenszerető emberről van szó.

Több szertartás is létezik ahol a szent hamut felhasználják:

- Agneya
- Agnihotra
- Tripundra.

Amikor a hamukat összekeverik a vízzel, hét „Agni” mantra hangzik el. A Jabal-upaniśadban is így recitálják kalpák óta. A hamu jelképezi Śívát a víz pedig a Śaktit. A kettő Egysége az a fehéres színű sárszerű anyag amiből három csíkot festenek fel testük különböző részeire.

A hitük szerint a három csík a három világot : Bhur-Bhuva-Svaha-t jelenti és ezekben a világokban lévő 33millió isten áldását mind magába foglalja. Ezért a Tripundra felkenése a rituálé csúcspontja, hiszen ezzel bizonyos karmaoldás is jár együtt.

A Paśupata szútra azt írja: a Paśupata jógi „jelenjen meg úgy, mintha örült koldus lenne. Testét borítsa a mocskok, hagyja, hogy a szakálla, a körme és a haja hosszúra nőjön, anélkül hogy bármilyen testi gondozásra ügyet vetne. Ezúton elvágja magát a társadalmi rendektől (varna), így hatalom és szenvtelenség keletkezik.”

Sok aszkéta a gondolkodást, az elmeműködést, zavaró tényezőnek találta, ezért inkább a Sādhaná-jukban (spirituális praxisban) merültek el, és a guru parancsainak való engedelmességben. De voltak olyanok is akik a szútrák és a puránák tanulmányozását tartotta szem előtt, és az intellektuális utat járta.

A Paśupata śaiva irányzat leghíresebb történelmileg kiemelkedő mestere Lakuliśa satguru volt, aki egy brahmin családból származott. A történet szerint meghalt és feltámadása után kezdte hirdetni a Paśupata Dharmát a világnak. Ennek a doktrínának az alapja természetesen a yoga tudománya volt, ami szorosan összefonódott a szigorú aszketikus életmóddal.

Lakuliśa mesterről nem sok minden maradt fenn. A Linga Purāna, a Kūrma Purāna, és a Vāyu Purāna tradícióinak jóslatai beszélnek egy Lakulin nevű avatárról, aki vándor szerzetes formájában fog feltűnni, és Ő lesz az Úr Śiva 28.ik inkarnációja.

„A Satguru az isteni kegyelemmel van felruházva, aki a tér és idő horizonton úgy tűnik fel, mint egy hatalmas oroslán, aki kiárasztja a kegyét, és együtt-érez a tanítvánnyal. Részesíti a tanítványt a tudásban, és amikor átadott minden bölcsességet, visszavonul és saját útjára engedi a tanítványt.”

Az bizonyos hogy egy nagy reformer volt, aki megújította a śaiva út Egységfilozófiáját. A Paśupata irányzat ugyanis Lakuliśa satguru előtt is létezett de erősen duális volt.

Vannak hagyományok amelyek szintén megemlítik Śiva Yogeswara inkarnációjaként Lakulint, aki a Dwapara yuga végén születik majd és a Kali yugában oktatja majd a yoga tudományt és a különféle technikákat, amelyek segítenek az embereknek a Kali yugában elérni a Felszabadulást.

Lakuliśa volt a legnagyobb híve az Úr Śivának, és ő sok éven át lemondásban élt. A holttestét néhány ember egy barlangban találta meg. Az Elephanta barlangok szerves részét képezik a sziklából faragott oszlopok és szobrok. Itt zajlottak a titkos śaiva rituálék ősidőktől fogva.

A szentélyben található egy Śiva Liṅgam, a híres phallikus szimbólum, ami egy yoni talapzaton helyezkedik el. Ez fejezi ki az Úr Śiva egységét Śaktival a dinamikus női princípiummal.

Ez az Univerzum teljességének megvalósulását jelenti, ami a Misztérium központi doktrínáját is képezi.

A Śiva lingam ezen felül jelképezi magát a Legfőbbet. Valóban Maheswara Önmaga, a világegyetem legmagasabb Ura. Maheswara Önmaga három részből áll :

- Az alacsonyabb rész kifejezi Brahmāt.
- - A középső rész, nyolcszögletű alakban, kifejezi Viṣṇut.
- - A felső rész, hengeres alakban, kifejezi Rudrát.

A Trident a háromágú szigony az istenek fegyvere. Szanszkrit neve **Trisūla**. A Śiva lingamhoz hasonlóan gazdag szimbólum. Brahmā – Viṣṇu – Rudra Trimurtija szintén szerepel benne.

De más analógiák is vannak. Ébrenlét – Álom – Mély alvás. A tudatállapotok, amely összefüggésben állnak az AUM mantrával. Akara-Ukara-Makara. A gúnákkal, : Sattva-Rajas-Tamas. A három világgal: Bhur – Bhuvah- Svaha. A Három śaktival :

- **Icchā : Akarat**
- **Jñāna : Tudás**
- **Kriyā: Aktivitás**

Iḍa – Piṅgala – Suṣumna a három Nāḍī vagy szubtilis éteri csatorna, amelyeken áramlik a Prāṇa, A három idő : múlt- jelen- jövő.

Śiva Rudra a Trimurti központja.

A Trisūla-szigony középső ága. Mely jelképezi a Jyotirlinga felcsapó lángcsóváját.

Śiva Rudra ezért a Mahārudra, a tűzvörös Sárkány, a Gonoszság Pusztítója.

De a Tridentet Śiva-Alinga Paramātmā tartja, aki az Arculatok mögött rejtőzik.

A Māyāvikus jellegű, Megnyilvánult Világegyetemet, **Liṅgának** nevezik.

Ez a látható Liṅga, amely ugyanakkor a **Prakriti -Yoni**.

Mahā Tattva (Legfelsőbb megnyilvánulás, az Értelem „Az”-sága) **Ahamkāra** (Nagy Tudatosság), Amely a Triguna jellegzetességeit magára ölti, és a Tamasa Ahamkāra kibontja a **Tanmātrák** (finomelemek) kategóriáit.

Így jelenik meg a Formák Anyja.

A legelső Tanmātra a **Śabda** (Hang) melyet az Akāśa (éter)elem irányít,

Akāśa létrehozza az érintést, vagy tapintást: **Sparśa Tanmātra**, Sparśa generálja a Levegőt: **Vāyu**.

Vāyu megteremti a formát: **Rūpa Tanmātra**.

Rūpa Tanmātra felobbantja Tējast vagy Agnit a tüzet.

Agni létrehozza az ízt : **Rasa Tanmātra**;

Rasa pedig a Víz elemet: **Jala**.

A Víz létrehozásával megjelenik, az illat : **Gandha Tanmātra**.

Gandha pedig magával hozza a Föld elemet: **Prithvi**

Így áll össze egy tökéletes kapcsolat **Pancha Tanmātra és Pancha Bhuták** közt.

A **Sātwika Ahamkara** létrehozza a Pancha Jnaneindriya, és Pancha Karmandriya kategóriákat. Vagyis a megismerő és cselekvő képességeket.

Ezeken túl az alsó Elmét : **Manasa**.

A **Pancha Jnanendriya** ötös csoportja a következő:

1. **Twak** (tapintás),
2. **Chakshu** (látás),
3. **Nasika** (szaglás),
4. **Jihva** (ízlelés) és
5. **Shrotra** (hallás),

A **Pancha Karmendriya** ötös csoportja pedig a következő:

1. **Vāk** (beszéd),
2. **Payu** (végbélnyílás),
3. **Upastha** (nemi szerv)
4. **Hasta** (kéz)
5. **Pāda** (láb)

Az Elme összetett szerkezet: **Mahātawa-Ahamkāra Tri-Guna-Pancha Tanmātra-Pancha Bhuta-Pancha Jnānendriya-Pancha Karmendriya** és **Manas** keveréke.

Az Elme Óceán a **Mahā Jala**, amely felett ott lebeg **Brahmānda**, az aranytojás.

A lebegést **Mahāvāyu** teszi lehetővé, melynek mennyisége tízszer nagyobb

Maha Jalánál. De a Levegő mennyiségét tízszer túlhaladja **Mahā Ākāśa** mennyisége.

Az Aranytojásban rejlett az **Ös-Potencialitás**. **Mahā Srishti**-ben vagyis a Nagy Teremtésben, ami sok kis teremtést foglal magába, Mikro-és Makro szinten több ilyen **Brahmānda**- aranytojás is létezik.

A Teremtéskor a **Brahmānda**- aranytojások az összetett Elme bejáratain keresztül megnyitották a mérhetetlen **Ös-Potencialitást**, mint **Ös-kreatív embriók**.

Érdekes, hogy „Kezdetben” **Brahmā** véletlenszerűen bontotta ki a **Brahmānda**- aranytojások **Ös-Potenciáját**, ahonnan **Mahā Moha** és **Andha** sötét energiái szabadultak el. A **Kreatív Teremtőerő** kaotikus sötét zavarossága bosszantotta **Brahmāt** az **Ös-Kreatort**, ezért egy szándékos aszkézisbe kezdett, hogy elűzze a sötétséget. A koncentráció előállította a **Fényhozókat**.

Ekkor jelentek meg a **Kumāra** testvérek : a **Bölcsesség** lángjának **Urai**.

A tiszta koncentráció **Tűzéből** pattant ki. Ezért nem volt képes **kreatív létrehozásra**.

A Tiszta Fény, a koncentrált Fény nem szövi az új Vibráció-hálót, hanem egyhegyűséggel a Vibrációsövet közepébe fókuszál. Így megmarad a tisztasága, ártatlansága és szüzessége. A Szűz Tudat befelé világít, ezért nincs külső terméke.

A Szűz Lánghercegek lázadása után megjelentek a Prajāpati-Ösatyák: a Nemző Építőmesterek.

Marichi, Angirasa, Pulastya, Pulaha, Rithu, Atri és Vasistha, akik olyanok voltak, mint Atyjuk : Brahmā, vagyis a Yoga Vidyával és a Brahma Vidyával felruházva igazi ismerői voltak a Brahmának. Ezért hívták őket: **Brahma- Vādīk**-nak.

A Brahma-Vādī Prajāpatik a Fény Örei.

Dakśa Prajāpati szintén a Fény Örei közé tartozott.

Ő volt Satī atyja, tehát Śiva Rudra apósa.

Satī Dēvī a Világegyetem Anyja volt, Dakśa Prajāpati mégsem tisztelte őt, sem férjét Śiva Rudrát. Lányát Satī Dēvīt is csak azért engedte feleségül menni

Śiva Rudrához, mert tartott Mahārudra hadseregétől, és azért is mert Atyja: Brahmá kérlelte őt, hogy egyezzen bele a házasságba. Brahmá ugyanis Teremtés előtt találkozott az Úr Śiva androgün aspektusával : **Artha Nāreswarával** aki átalakította magát Puruśa és Prakriti duális princípiumokká.

Brahmā innen tanulta meg az Elsődleges Teremtés titkát.

ŚivaRudra Bolenath és Satī Dēvī egyesülése az Univerzum nőiességén túl tartalmazta az Ekadasha Rudrák lényegét is. (A tizenegy transzformáló lényegét)

Dakśa Pradzsāpati csak hivatalossá tette az Uniót ŚivaRudra Bolenath és Satī Dēvī között.

De a közöny és a tiszteletlenség továbbra is fennmaradt szívében.

Ezt a sértést Satī Devī nem tudta elviselni és önkezével végzett magával. Ez az önfeláldozó tett utat nyitott a Lemondás tüzének megtapasztalásához.

Satī Dēvī így született újjá **Pārvati** Devīben.

Ennek összefüggését látva, Brahmā magasztalta az Úr Śívát az alábbiak szerint:

Meghódolok neked mindenható Mahā Deva.

**„Namostuvo Maha Devātrinetrā Nila Lohitāh Sarvajnāh
Sarvagā Dirghā Hrasvā Vāmanakāh Shubhah
Hiranya keshāya dushtāghnā Nityā, Nirmalāh,
Nirdwandya Vētarāgascha Vishwātmamāno Bhavātmajāh”**

Brahmā elvégezte a **Pradakshina** cirkuláló szertartást, és kérte Mahā Devát, hogy engedje meg a különféle Lények létrehozását. Brahmā azt szerette volna, ha öregség és a halál nélkül élhetne minden teremtett lény.

Bhāgavan azt mondta, hogy ez kivitelezhetetlen, hiszen a lényeknek át kell menniük a születés és a halál kapuin a Karma törvénye szerint. A cselekedetek gyümölcsét le kell szüretelnie mindenkinek, a rossz karma miatt a poklokban megtapasztalják a megtorlásokat, a jó karma miatt a Felső Lokák gyümölcsét élvezik majd. A fejlődés fokozatain át kell menni, nem lehet kibújni alóla.

A karma feloldása azonban lehetségessé válik azok számára, akik elnyerik az irgalmas és kegyes természetet, azáltal hogy megismerik, és menedéket vesznek Śankarában.

Śankara valóban az Univerzum Mestere, aki letöri a Māyā bilincseit. Ő az Örökkévaló Paramātma, sőt Ő Kāla Rudra is, aki szimbolizálja a Tamo Gunát.

Ő a Paradoxonok egyesítő Ura.

Brahmā képviseli a Rajo Gunát, Viṣṇu pedig a Sattwa Gunát. Ezeken felül pedig Mahēswara mint nirguna vagy jellegtelen Brahman.

Ha a Legfelsőbb Princípiumot Személyes istenként imádják, bármilyen nevet vagy formát is adnak neki, megszabadulhatnak a poklok tüzétől, a bűnök támadásától, és elérhetik a Jó cselekedetek szintjét.

Brahman megjelenhet Brahmā, Viṣṇu, Rudra, vagy Legfelsőbb Maheswaraként, hiszen nem korlátozza Öt semmi. Kegyéből megjelenik bölcs személyként, hogy segítsen a törekvőknek elérni a magasabb szinteket.

A legtöbb sādhu a mitológiai szövegeket purāna-kat és a szútrákat vette alapul gyakorlataihoz. Nem volt mindenki mélyen skolasztikus yogi, többségük inkább a meditációs gyakorlatokkal foglalta el magát. A tantrák és āgamák is csak a magasan kvalifikáltak számára volt elérhető.

Hagyományosan a legmélyebb Paśupata tanításokat titokban tartották, a beavatottak számára fenntartva, akik megpróbálták, megvizsgálták és megállapították, hogy ki a legméltóbb rájuk.

A Paśupata szútrák szerzője Lakuliśa volt, és Kaundinya kommentálja őket. Valamint fontos még a Mrigendra āgama is. Sajnos nem sokat tudni a Paśupata filozófiáról, mert nem sok írás maradt fenn, de más hagyományok hivatkozásaiból némiképp kideríthető a śaiva alapfelfogás.

A hatékony oka a világegyetemnek, nem az anyag, hanem Śiva. A lelkek felszabadulása a fegyelem, a japa, a rituálé, a lemondás és a tanulás révén a végső Unióban tetőzött.

A lelkek nem olvadtak vissza a Forrásukba mert megtartották az egyediségüket, de felszabadultak a szenvedések alól. A mai napig vannak akik ezt a duális, illetve a Bheda-Abheda elvet vallják. Lakuliśa kidolgozta a felszabadulás térképét, és a titkos yoga módszere által megmutatta, hogyan vitelezhető ki a célhozérés.